

VAISENHUSIANERBLADET

UDGIVET AF FORENINGEN:

„DET GODE MINDE“

Nr. 8.

København, Maj.

1903.

Agerbundsens

af Vilh. Bomholtz.

(Sluttet).

FORENINGEN »Det gode Minde« stiftedes som bekendt i 1858, Agerbundsens var en af Medstifterne og uafbrudt Medlem til sin Død, altsaa i 44 Aar. Hans Navn træder dog ikke meget frem for Medlemmernes Rækker før i 1860, da det af Optegnelserne ses, at han har holdt et særlig vellykket Foredrag i Foreningen om »Den danske Kvinde«, han var da lidt over 25 Aar gammel og gik nok paa Frierfødder. (Der skulde for Resten gode »Frierfødder« til, thi Genstanden boede i Gentofte, og der gaves dengang ingen anden Befordring dertil end en Omnibus, hvis Fartplan aldeles ikke var afpasset efter »forlovede« Folk).

I 1863 fik han ved Bestyrelsesvalget 5 Stemmer, men blev ikke valgt; først ved Generalforsamlingen i 1870 valgtes han ind i Bestyrelsen, hvori han med Undtagelse af eet Aar (1873) uafbrudt havde Sæde, indtil han i 1901 traadte tilbage og blev udnævnt til Æresmedlem af Foreningen. Han har saaledes siddet i Bestyrelsen i 30 Aar, hvoraf de sidste 13 som Formand. En saa lang Funktionstid har kun een af Foreningens hidtidige 12 Formænd at opvise, nemlig forhenværende Maskinmester i Flaaden, Werner, som endog kommer endnu højere, idet Hr. Werner har været Formand i 14½ Aar; hertil maa dog bemærkes, at Agerbundsens paa Hr. Werners ofte lange Orlogstogter fungerede som Formand, og at han paa Grund af hans Boligs centrale Beliggenhed ofte søgtes i Sager, som egentlig vedkom Formandens Arbejde.

Ved sin Indtrædelse i Bestyrelsen tager hans Arbejde for Alvor Fart. Han blev hurtigt og vedblev til sit sidste at være Bestyrelsens ypperste Mand og betydeligste Kraft, han var utrættelig i at tage Initiativet, bevæge udenforstaaende til at støtte Foreningens Formaal, og ikke mindst i at skaffe Hjælp til trængende Skolekammerater, hvoraf i Aarenes Løb mangfoldige henvendte sig til ham.

At vise enhver, som hjalp til at fremme Vajsenhusianertanken og vort Foreningsformaal, fuld Hon-

nør, var noget af det vigtigste for ham. Han var opfindsom i at udtænke Opmærksomheder mod saadanne Venner, og kunde man undertiden i Bestyrelsen finde ham lidt for flot, saa slog han altid Sømmet paa Hovedet med Ord som: Vajsenhusianerne skal se stort paa Sagerne, den, der gør os en Tjeneste, skal vi hædre og vise vor Taknemlighed saa stor, som vi formaar det. Hvad betyder en Bagatel imod den Beredvillighed der er vist os, og imod de mange Tusinder, vi have samlet sammen.

Ingen kunde som Agerbundsens tale vor Sag hos Vajsenhusets daværende Curator, Etatsraad L. P. Holmblad, som i mange Aar gav os 100 Kroner aarlig, hvilke A. altid personlig afhentede hos Etatsraaden. Han var altid lidt alvorlig paa denne Dag, thi Etatsraaden var en streng og alvorlig Mand, som nøje fulgte Foreningens Gang, men A. var glad og henrykt, naar han kom derfra.

Det var en stor Sorg for Agerbundsens, da Foreningen fra det gamle Vajsenhus ikke kunde flytte med til det nye, og vi forstaaer den Dag i Dag, hvilket betydningsfuldt Sammenknytningspunkt for vor Forening det vilde være, om det kunde tænkes muligt, at vi kunde mødes der, men han indsaa hurtigt, det var ogsaa Etatsraad Holmblad, der forestillede ham dette, at Forholdene ikke mere kunde tillade det. Ved den Lejlighed var det jo, at vor Byggefond stiftedes, idet vort tidligere Arbejde: Konfirmationshjælpen til de ikke-vajsede, overtoges af Vajsenhuset, og vi i Stedet derfor begyndte at samle til vor Stiftelse, efter at Agerbundsens i 1875 havde fundet Generalforsamlingens Øre ved en hjertelig og begejstret Fremsættelse af denne sin Tanke.

Nu arbejdedes der haade med Alvor og i Gemytlighed, altid med godt Humør. Pengemidler skaffedes udefra, og ved selskabelige Sammenkomster vandtes Tilhængere og Støtter for vor Sag. De den Gang med faa Aars Mellemrum afholdte saakaldte »almindelige Vajsenhusianersammenkomster«, hvortil alle Vajsenhusianere, hvis Adresser kunde opspores, blev indbudt, var ogsaa A.s Værk, og ved saadanne Lejligheder bragte hans, om jeg saa maa sige *solidt* hjertelige Veltaligheder mange, deriblandt store, Bidrag til vor Sags Fremme.

Af Smaatræk, som giver et godt Indblik i den Tone, der herskede i Bestyrelsen, som han ledede, maa det være mig tilladt her at nævne nogle. Naar der blev spillet Komedie, lavede vi ofte Dekorationerne selv. A. lavede Stuedekorationer ved at tapetsere Kulisserne. Et Par Medlemmer kunde male, især havde vi et Medlem, som altid var villig, men — »Kødet er skrøbeligt«. Vi maatte derfor en Gang, efter at vi lykkelig havde faaet fat i ham, internere ham i Lokalet, give ham Pensel, Farver, samt Frokost, Øl etc., saa sagde A.: Nu skal vi s'gu nok faa Dekorationen færdig; den *blev* færdig, men saa sent, at en af de agerende fik en forholdsvis ny, graa Frakke farvet rød paa Ryggen ved under Forestillingen at læne sig op ad den forreste Kulisse.

En anden Gang skulde der bruges en gennemhullet Krave til en »Ridderdame«. A. mente den kunde faas hos en Ligkistefabrikant, som han kendte, og gik med den paagældende »Tragedienne« derhen. Ligkistesnedkeren modtog dem, som det nok er Sædvane, med en bedrøvet Mine, men A. slog ham paa Skulderen: »Bare gemytlig, Gamle, der er ikke nogen død, vi skulde bare se paa noget af dette hvide Stads, hvormed De pynter Deres ærede hensovede Kunder«.

Ved den Basar, Foreningen i 1878 afholdt, og hvis Overskud, ca. 4000 Kr., gav det første større Plus i vor Byggefonds Kasse, var A. længe forud i uafbrudt Virksomhed. Vi skrev Indbydelser og Opfordringer om Gaver til alle de Vajsenhusianere, hvis Adresser vi kunde opdrive, aflagde Besøg hos saadanne, søgte Avdiens hos Enkedronning Caroline Amalie, Arveprinsesse Caroline, i Overhofmarskallatet, hos Politidirektøren (for at fritages for Tombolaafgift og Fattigskat) etc., og saa gik det løs i den sidste Uge for at omdanne og dekorere Lokalerne, med Svende og Drengene i sit Ansigt Sved op og ned ad Stigerne lige til det sidste Øjeblik —, for saa en Time senere som Bestyrelsesmedlem (vgl. Maskinmester Werner var dengang Formand) i »Kjole og hvidt« med Værdighed at tage mod Gæsterne. Altid betænkt paa alt, aldrig tabende Oversigten, altid selv arbejdende, altid glad og altid parat til at afvinde en Situation sin gemytlig Side.

En Aften i Foreningslokalet kom et Bestyrelsesmedlem til A. og meddelte ham, at Restauratøren havde vægret sig ved at holde Lokalet aabent næste Mødeaften (Store Bededag) under Paaskud af, at det var en Helligdag. Da vi skulde gaa hjem, og Restauratøren stod i Buffeten, sagde A.: »Naa, God Nat, Hansen, hvor skal De hen paa Fredag«. »Jeg skal saamænd ingen Steder«, svarede Restauratøren. »Det var jo brilliant«, sagde A., »saa kommer Foreningen herhen og holder Dem med Selskab. God Nat, Hansen«, og dermed var den Sag klaret. A. kunde *selvfølgelig* ikke høre, hvad Hansen svarede.

Agerbundsens Forhold til den forrige Forstander paa Vajsenhuset, den nys afdøde Forstander *Exner*, var rørende. E. havde stor Sympati for Foreningen og dens Formaal, som han i mange Aar støttede

med et større aarligt Bidrag, men han anerkendte egentlig ikke den *selskabelige* Sammenslutnings absolute Nødvendighed for Sagens Fremgang. Engang kom det Bestyrelsen for Øre, at nogle yngre Vajsenhusianere havde dannet en ny Forening. A. gik strax til Forstander *Exner* og klagede sin Nød, hvorpaa denne skrev til den nye Formand, at han kun vilde taale *een* Vajsenhusianerforening, og det var »Det gode Minde«, gav A. Brevet til Afsendelse og spurgte: »Er De saa tilfreds?« Den Dag havde A. taget sit fineste Slips og sin nyeste Diplomatisfrakke paa.

Til sine sidste Dage besøgte A. Forstander *Exner* i hans Sygestol, og fortalte ham om »Det gode Minde«; han mente dermed at oplive og glæde den syge Mand, som han dog ikke tænkte skulde overleve baade sin Hustru og ham selv.

Den 12. September 1886 var en stor Dag for A., maaske den lykkeligste i hans Liv. Paa denne Dag blev den færdige Stiftelse indviet ved en »almindelig Vajsenhusianersammenkomst«. Hans kæreste Tanke var realiseret; og saa til fornyet Arbejde.

En ny Æra oprandt for Foreningen den Dag, den nuværende Forstander Hr. *Ch. Gandrup* tiltraadte sit Embede. (*Exner* var i November Maaned 1889 traadt tilbage, og havde ved den Lejlighed fra Foreningen modtaget en Taknemmelighedsgave bestaaende af en smuk kaligraferet Takadresse samt en Sparekassebog med 1200 Kr.) Agerbundsens meldte sig strax for at hilse den nye Forstander Velkommen og til Lykke, og man vil forstaa, at vi i Bestyrelsen med ikke ringe Spænding afventede Agerbundsens Beretning om Modtagelsen. Denne havde været overordentlig hjertelig. Lykkelig og begejstret kom han tilbage, og det havde den Dag nær udartet til et lille Bestyrelses-Bachanal. Den siden da forløbne Tid har jo heller ikke gjort de store Forventninger til Skamme, men langt overtruffet dem.

Agerbundsens, som med sin udholdende Kraft havde sagt: »Kommer Tid, kommer Raad«, og det i en lang Række Aar som — hvad Tilgangen af *Medlemmer* angaar — med Rette kan kaldes »*magre*«, fik nu fornyede Kræfter; fra den nye Forstander kom nyt Initiativ, mere at tage fat i, og Foreningens stærke Fremgang baade pekuniært og i numerisk Henseende er jo i saa friskt Minde og vedvarende, at her behøves ikke mange Kommentarer. Der kom Indførelsen i Foreningen af de nykonfirmerede Vajsenhusianere, Skydeøvelserne, Forstanderens Nærværelse ved Foreningens større Fester, Bestyrelsens Nærværelse ved de to store aarlige Fester paa Vajsenhuset etc. Alt dette og meget andet gav Vind i Sejlene, og Foreningen voxede stærkt.

I et Decennium arbejdedes der saaledes frem med udmærket Resultat. Desværre tog den Legemsfejl, som forøvrigt viste sig allerede i Agerbundsens yngre Aar (hans Tunghørighed), saa stærkt til, at det blev ham for besværligt i sin fremrykkende Alder at blive paa Højden af sin Arbejdskraft, og uagtet vistnok *alle* Medlemmerne i »Det gode Minde« vilde have ønsket, at se A. som Foreningens Formand

til sin Dødsdag, saa tog han dog den kloge og rigtige Beslutning at træde tilbage paa Generalforsamlingen i 1901 — et Ønske han længe havde næret, men som hans nærmeste Venner, der ogsaa traadte tilbage med deres inderligt elskede Ven og højtskattede Kollega i Bestyrelsen, længe havde overtalt ham til at udsætte.

Enhver som har kendt Agerbundsens ved, at der endnu kunde være meget mere at sige, og jeg er overbevist om, at mange af hans Skolekammerater og af hans senere Venner ved Læsningen af disse Linier vil sige: *Det* har Du glemt, eller *det* skulde have været med; jeg har imidlertid søgt efter ringe Evne blot at give en Fremstilling af Manden som kunde interessere Vajsenhusianerne, nemlig som det Vajsenhusbarn, der arbejdede sig frem til en anset, borgerlig Stilling, der — som jeg begyndte med at sige — har haft en Betydning for vor Forening som hidtil ingen anden, og som blev et lysende Eksempel paa, hvad Taknemmelighed mod og Kærlighed til Vajsenhuset, der havde antaget sig ham og ledet ham frem, kan udrette.

Lønnen for sit Arbejde har han i rigt Maal i sig selv, i sit lykkelige Temperament. Han var nøjsom, glad og taknemmelig for enhver Godhed og for alt det Venskab, der vistnes ham, og det skulde være en meget haard Krænkelser, som han ikke formaæde at glemme hurtigt.

Ære være hans Minde!

DA vor tidligere Formand og Æresmedlem af Foreningen Hr. Sadelmagermester Agerbundsens i Fjor afgik ved Døden, ytrede det Ønske af mange Medlemmer, at Foreningen skulde sætte et Mindesmærke paa hans Grav. For at kunne gøre dette Ønske til Virkelighed, tillader Bestyrelsen sig herved at opfordre alle gode Venner, som maatte sympatisere hermed, til at yde sin Skærv, stor eller lille, saaledes at vi endnu i Sommer kan realisere denne smukke Tanke.

Bidrag modtages med Tak af Formanden og Kassereren.

Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at et meget veltruffet, indrammet Billede af Agerbundsens (Pris Kr. 3,50) kan bestilles hos Hr. Sophus Jensen, Købmagergade 32.

BESTYRELSEN.

Fondet til Opførelse af
»Det gode Minde«s eget Hjem
(Stiftet af Hr. Forstander Gandrup)

har endvidere modtaget fra J. 50 Øre, P. 50. Kapitalen er nu 374 Kr. 75 Øre.

Bidrag modtages fremdeles med Taknemmelighed af
BESTYRELSEN.

VAISENHUSIANA.

Frk. Alvida Schernoff fyldte den 27. April sit 70 Aar. I sin Lejlighed i Stiftelsen modtog Frk. Schernoff i Dagens Løb talrige Beviser paa den Agtelse og Velvillie, hun nyder,

og mange var de Venner, der personligt mødte med Blomster og Gaver, bl. a. fra »Caroline Amalies Asyl«. Bestyrelsen for »Det gode Minde« bragte ogsaa sin Lykønskning, og Frk. Schernoffs Tak for, hvad Foreningen havde været for hende i mange Aar, bestod i, at hun skænkede Stiftelsen et stort, nyt Flag med Inskription, noget vi længe havde trængt til. Det smukke Flag vajede hele Dagen fra Stiftelsens Flagstang.

Paa Mødeaftenen den paafølgende Torsdag, hvor Frk. Schernoff var til Stede, samledes Medlemmerne om en Bolle Punsch, og Formanden bragte i en Tale Foreningens Tak for Gaven. Han mindede om Jubilarens store Aktivitet indenfor Foreningen, ikke mindst paa Sangens Omraade, og ønskede, at vi endnu i mange Aar maatte beholde Frk. Schernoff iblandt os, og at hun maatte bevare sit gode Helbred, sin Livlighed og sit gode Humør.

Flaget var ved denne Lejlighed til Stede i Lokalet.

Gamle Minder, Klokketklang,
toner os i Møde —

Store Bededagsaften samledes man, Traditionen tro, om Teen og de varme Hveder. Hvederne var nu ganske vist ikke varme; men — de havde været det.

Formanden bød Velkommen i en med ovenstaaende Citat indledet hjertelig Tale, samt oplæste et Telegram fra Grosserer Warthoe med Frue, paa Bryllupsrejse i Sverige, hvori de nygifte sendte Foreningen en venlig Hilsen og Tak.

Iøvrigt herskede, som altid, en særdeles fornøjelig Stemning; det var langt fra »Bededagsansigter«, der i vor lune Sal lod sig behageligt opvarme af den blide Drik. — De lyse Nætter er jo foreløbig lidt kølige. — Et af de »yngre« Medlemmer (Herr Johs. Jørgensen) havde til Sammenkomsten skrevet en humoristisk Sang, som gjorde megen Lykke (gid der saaledes stadig maa dukke Talenter frem i vor Kreds), og Forfatterens Skaal blev bagefter udbragt af Herr Søndebro, som derved tilkendegav Bestyrelsens elskværdige Imødekommenhed overfor d'Herrer Poeter.

Med lidt improviseret Sang, Spil og Dans endte vor Vintersæsons næstsidste Mødeaften.

Torsdag den 21. Maj afholdes intet Møde paa Grund af Helligdag (Kristi Himmelfartsdag).

Sommerlokale.

Torsdag den 28. Maj afholdes første Møde i det nye Sommerlokale Pileallé 16.

Naar Bestyrelsen i Aar har besluttet, at Foreningen skal have Sommerlokale i Pilealléen, er det, fordi man mener derved at imødekomme mange Medlemmers Ønske: at samles paa et Sted, der har saa lidt Restaurationskarakter som muligt, og hvor man i tvangfri Omgivelser kan tilbringe behagelige Sommeraftener i hverandres Selskab.

Det er Bestyrelsens Haab, at Medlemmerne ved talrigt Møde vil vise deres Tilslutning til denne Tanke.

Ligeledes vil der i Sommer forsøgsvis blive afholdt Foreningsmøde hver Torsdag Aften.

Medlemslisten fortsættes i næste Nr.

Alle Forenings-Meddelelser sendes til Formanden, Hr. Fuldmægtig F. Petersen, Gl. Kongevej 137^a.

Meddelelser til »Vajsenhusianerbladet« sendes enten til Formanden eller til Hr. Johs. Madsen, Bernstorffsvej 12 B¹.

Indmeldelse af nye Medlemmer modtages af Bestyrelsen. — Kontingent 50 Øre maanedlig for Medlemmer. — Bidragydende 4 Kr. aarlig.

Villiam Callesen.

**Kokes
&
Briket
Import**

12. Ved Stranden 12.

Lotterikollektion

Jacobine Clausen, f. Hesse (Vaisenhusianer)
Skindergade 42.

Kgl. Hof-Smørhandel

H. Svendsen. (Indehaver: Julius Andersen)
St. Kirkestræde 1. Tlf. 1509.

Fineste Smør - Friskeste Æg
forsendes overalt.

Bemærk: Ved faste Ordre efter denne Annonce gives 4 Øre Rabat
pr. Pd. Smør og pr. Snes Æg.

Det danske Kompagni for Spejl- og Vindues-Polering
„Konkurenten“

Møntergade 16, 1. Sal. — Kjøbenhavn K.

— Telefon 8447. —

Indehaver: MARIUS HANSEN.

AMYKOS.

Henrik Gahns er den eneste ægte, uovertrufne
som Gurglevand, Saarantiseptikum etc. Bør findes
i ethvert Hjem. Prisbelønnet paa 7 Verdensudstil-
linger. Anbefales af de berømteste Læger.

Faas paa ethvert Apothek og i enhver Material-
handel.

Hoved-Depot:

Tordenskjoldsgade 31.
EMIL WARTHÖE.

Thorvald Bergs Eftf.

Indehaver: SOPHUS JENSEN.

Børnedragter.

Telefon 3740. Købmagergade 32. Telefon 3740.

M. TRUELSEN,
CONDITOR.

* Specialitet: Isforretning. *
18 • Klareboderne • 18.

Hvorfor ikke spare
50—100 Øre paa enhver Flaske Vin??

Det er en bekendt Sag, at
AUG. ANDERSENS
danske Vine

ikke kan skelnes fra indførte Vine.

De ere absolut de bedste og mest velsmagende.

Faas overalt.

Fabriken „POMONA“, Slagelse.

Telefon 4131

Telefon 4131

ROLUND & Co.

— Vesterbrogade 8 E —

Møbeludsalg

Tegninger & Overslag leveres paa Anfordring

Værksted: Kong Georgsvej 51

Telefon: Godthaab 452

Vilh. Hansen & Co.
Materialhandel.

Tapet- og Farvehandel.

== Telefon 3017. ==

30 Nørrebrogade 30.

København N.